

MOCNE I SŁABE STRONY BUDOWY IIP

Projekt strategii harmonizacji zbiorów danych przestrzennych i testowane projekty specyfikacji danych były najważniejszymi zagadnieniami przedstawionymi podczas posiedzenia Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej, które odbyło się 5 października w MSWiA. Główny geodeta kraju Jolanta Orlińska omówiła pokrótce cele harmonizacji zbiorów danych oraz interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych, a także stan prac nad rozporządzeniami do **Prawa geodezyjnego i kartograficznego**. Dyrektor Instytutu Geodezji i Kartografii dr Marek Baranowski zaprezentował strategię harmonizacji w ramach tworzenia IIP. Z przeprowadzonych analiz wynika, że mocnymi stronami jej budowy w Polsce są: uchwalenie **ustawy o IIP**, zidentyfikowanie źródłowych zbiorów danych dla poszczególnych tematów (wymienionych w załączniku do dyrektywy INSPIRE), zapewnienie finansowania wdrożeń i prowadzenie szkoleń pracowników administracji publicznej. Słabymi są natomiast: brak przepisów wykonawczych, nieokreślenie terminów realizacji większości zadań, nikły wpływ organów wiodących na instytucje dysponujące zbiorami danych, brak procedur związanych z integracją i harmonizacją oraz kontrolą jakości. Zagrożeniem dla procesu harmonizacji, i tym samym wdra-

żania IIP, są m.in.: krótki czas realizacji, słaba wiedza na temat harmonizacji wśród urzędników, znajomość tej tematyki tylko przez wąską grupę specjalistów, duża liczba nieskoordynowanych inicjatyw administracji publicznej, brak zapewnienia finansowania w perspektywie do 2019 roku.

Informacje na temat trwającego jeszcze testowania projektów specyfikacji danych II i III grupy tematycznej przedstawił z kolei dr Janusz Michalak (Uniwersytet Warszawski). Jak zaznaczył, prace te są o wiele trudniejsze niż w przypadku tematów I grupy z uwagi na większą złożoność modeli danych oraz dużą liczbę powiązań pomiędzy tematami. Do tego dochodzi również brak wzorców i doświadczeń w tej dziedzinie, brak regula-

cji prawnych, które usunęłyby przeszkody natury kompetencyjnej, i ograniczone środki finansowe na tego typu prace.

Rada przyjęła uchwałę, w której zaleca organom wiodącym dalsze prowadzenie prac związanych z testowaniem projektów II i III grupy tematycznej. Zgodnie z harmonogramem do 21 października br. do Komisji Europejskiej miały być przesłane wyniki dotychczasowych prac. Obrady prowadził przewodniczący Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej prof. Jerzy Gaździcki. W spotkaniu uczestniczył minister spraw wewnętrznych i administracji Jerzy Miller. Więcej informacji na stronie internetowej Rady IIP.

Tekst i zdjęcie JERZY PRZYWARA

ANDRZEJ ZARĘBA DYREKTOREM NADZORU

Konkurs na dyrektora Departamentu Nadzoru, Kontroli i Organizacji Służby Geodezyjnej i Kartograficznej GUGiK został rozstrzygnięty 3 października. Stanowisko – które było nieobsadzone od początku maja br., kiedy to z funkcją pożegnał się Sebastian Chwalibogowski – objął Andrzej Zaręba. W konkursie rozpisany 23 kwietnia br. brało udział ośmiu kandydatów. Dodajmy, że wciąż nieobsadzone pozostają stanowiska dyrektorów dwóch innych departamentów GUGiK – Informacji o Nieruchomościach (choć nabór zakończono we wrześniu br., to wyłoniony kandydat nie objął dotąd stanowiska) oraz Informatyzacji

i Rozwoju Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego (nabór zakończono bez wyłonienia najlepszego kandydata).

Andrzej Zaręba po ukończeniu studiów w roku 1976 zatrudnił się w Państwowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Warszawie, w którym pracował do roku 1985, zajmując się m.in.: mapą zasadniczą, rozgraniczaniem nieruchomości PKP, EGiB oraz geodezyjną obsługą obiektów przemysłowych i hydrotechnicznych (elektrownia i Stopień Wodny Dębe). W roku 1985

FOT. JERZY PRZYWARA

uzyskał uprawnienia zawodowe (zakres 1, 2, 3 i 4) i rozpoczął pracę w PEGiK Geokart na stanowisku kierownika pracowni realizującej roboty geodezyjne na terenie dzisiejszej Rosji i Białorusi. W latach 1988-90 pełnił obowiązki kierownika pracowni geodezyjnej w prywatnej spółce świadczącej usługi projektowe związane z inwestycjami drogowymi i sieciowymi. Pięć lat (1990-95) pracował poza geodezją. W roku 1995 ukończył studia podyplomowe w SGH z zakresu organizacji i zarządzania. Niedługo potem objął

stanowisko dyrektora WOD-GiK w Warszawie. W 1998 r. ukończył studia podyplomowe z szacowania nieruchomości na Politechnice Warszawskiej i od 2 listopada objął stanowisko dyrektora Wojewódzkiego Biura Techniki i Nadzoru Geodezyjno-Kartograficznego powołanego przez wojewodę warszawskiego w ramach zmian organizacyjnych związanych z reformą administracji publicznej. Kierował BTiNGK aż do jego likwidacji w 2010 roku. Od roku 1999 jest wykładowcą przedmiotu „dokumentacja geodezyjna i kartograficzna” na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej.

ŹRÓDŁO: GUGiK, BS, AW